

*Viņa visus tos vārdus mācēja,
no kuriem silts gaišums ausa.
Viņa šai dzīvē bij pretimnācēja,
Labdienas teicēja... Ausma...*

Pašā krāšņākajā gadalaikā, gladiolu un asteru laikā, 5. septembrī mūžības mierā aizgāja mūsu Līvānu bērnu un jauniešu centra pulciņu skolotāja un metodiķe, cilvēks ar brīnišķīgu iekšējo pasauli, ar neatkārtojamu gaišo domu li-
dojumu, ar fantastisku darboties gribu un vienreizēji siltu
sirdi — **MARIJA VILCĀNE.**

Skolotāja Marija dzimusi 1951. gada 29. augustā. Beigusi Rīgas Pedagoģisko skolu. Studēja Latvijas Universitātes Pirmā līmeņa profesionālās augstākās izglītības «Pirmsskolas pedagoga» studiju programmā. Mārites pirmā darba vieta no 1971.-1991. gadam — Līvānu bioķīmiskās rūpnīcas bērnodārzs, kur strādāja par audzinātāju un metodiķi. Pārmaiņu laikā no 1991.-1994. gadam viņai nācās strādāt Līvānu 1. vidusskolas Pastariņa skolā par pavāra palīdzī un no 1994.-1996. gadam — pilsētas autobusā par konduktori. 1996. gadā ar sirdsdegsmi, ieliekot darbā visu savu profesionālo talantu, uzsāka strādāt Līvānu bērnu un jauniešu centrā. Savu sirds siltumu dāvāja daudzajiem «Zinīšu» audzēkņiem, guntiņām, gaidām, bērniem un jauniešiem ar īpašām vajadzībām, darba kolēģiem, vecākiem...

Palika neizdziedātas dziesmas korī «Sendienas», palika nepabeigtas studijas Latvijas Universitātē, palika nepabeigti darbi Namiņā, palika nepateikti vārdi meitām, vīram, mazdēlam... palika neizdzīvota dzīve...

Mārit, paldies par Tavu labo sirdi, par labo vārdu, par labo smaīdu, par mīlestību, ko smēlāmies no Tevis...

Kad negaidīti bez atvadu vārdiem ir apklususi mīļā Mārites sirds, dalām sāpju smeldzi ar vīru Antonu, meitām Gintu un Ritu, mazdēlu Edvīnu, mūsu Ināru un citiem tuviniekiem un mīļajiem.

Es tagad aizeju, bet ne jau prom,

Es aizeju tepat —

Ar citām puķēm, citu sauli parunāt...

Līvānu bērnu un jauniešu centra kolektīvs